

2012-06-06

Jordbruksdepartementet
103 33 STOCKHOLM

Yttrande.

Betänkande SOU 2011:75, Ny djurskyddslag.

ViS tackar för remissen. Vi önskar lämna följande synpunkter.

Vi önskar först ge vår syn på skillnaden mellan orden djurvälstånd och djurskydd vilka vi anser inte används korrekt i utredningen. En orsak till detta kan vara att "djurskydd" på engelska heter "animal welfare". Översätter man detta "tillbaka" så blir det fel. Ex: Jong i Bangkok åker till marknaden, köper en levande tupp som han binder ihop fötterna på, hänger på pakethållaren och åker hem. Grannarna gratulerar honom till den fina tuppen. Nisse i Skärholmen gör samma sak. Han blir dömd för brott mot djurskyddslagen alt. djurplågeri. Upplevelsen för tuppen är säkert densamma i Sverige och i Thailand. Valfärd är tuppens upplevelse av händelsen och ämnet finns som vetenskap. Ett gott djurskydd innebär att djurskyddslagen efterlevs och har i sig inget att göra med hur djuren mår. Plågsamma djurförsök kan vara fullt lagliga. En god välfärd är vad djuren själva vill ha.

1 kap 1 §. Ordet "djurskydd" ska således bytas ut mot "djuvvalfärd". Eftersom begreppet "djuvvalfärd" är vetenskapligt definierat blir andra stycket onödigt.

1 kap 4 §. Att definitionsmässigt dela upp lidande i flera kategorier, vilket utredaren gör genom att särskilja *fysiskt lidande* och *psykiskt lidande*, vore motiverat endast om något av dessa begrepp skulle undantas från lagstiftningen

I 3 kap 13 § förbjuds sexuellt umgänge med djur. Detta innebär att utredaren via djurskyddslagen åter vill göra tidelag straffbart.

Djuren kan inte särskilja veterinärens eller seminpersonalens handlingar från en lekman. Om syftet är att skydda djuret mot skador i könsorganen är detta reglerat i Brottsbalken.

Djurskyddslagen bör kunna existera länge utan omarbetning. Därför måste den vara mer flexibel, men även rättssäker och förutsägbar.

Bedömningen ska enligt utredaren baseras mer på funktion än föregående lagstiftning, (hur djuren lever,) än på resurs, (mått och gränsvärden). Detta innebär mer av personlig tolkning av djurens situation vilket i sin tur kräver mer utbildning och erfarenhet hos djurskyddsinspektörerna. Den enskilda bedömningen blir då enligt vår uppfattning mindre rättssäker och förutsägbar vilket inte underlättar enklare och snabbare behandling i rättsapparaten.

Det ökade förtroende som utredaren efterfrågar mellan dessa inspektörer och djurägare skulle underlättas om man fick möjlighet till "second opinion" vid bedömning av djurens situation.

Många av förslagen kräver mycket stora resurser för att kunna genomföras. En del av dem är enligt vår mening omöjliga att genomföra även om utredaren i sin konsekvensutredning påstår motsatsen.

Kontrollerna skall utföras av länsstyrelsernas inspektörer enligt en utarbetad instruktion från Jordbruksverket. Generellt kan sägas att makten över djurskyddet läggs på Jordbruksverket som även har som uppgift att utveckla de gröna näringarna under den nuvarande parollen "*Vi stärker den gröna sektorn*". Detta innebär att Jordbruksverket sitter på flera stolar vilket utredaren uppmärksammar genom att föreslå att Jordbruksverkets och länsstyrelsernas myndighetsroller skall renodlas. Föreningen ViS anser det lämpligare att återigen studera utredningen "*Trygg med vad du äter*" (SOU 2009:08) där man föreslår en helt ny myndighetsstruktur för att förebygga den beskrivna problematiken.

Ulricehamn som ovan

Lars-Håkan Håkansson,
ordförande ViS